

Referat

MØDEDATO	6. april 2021
TID	16:00-17:00
STED	Microsoft Teams
MØDEDELTAGERE	Birgitte Janischefska (Bedre Psykiatri KBH/FRB), Sine Møller Sørensen (ADHD, Storkøbenhavn), Pernille Friis Rønne (Center for Unge og Midlertidige Botilbud), Livia Winther (Center for Selvstændige Boforner og Sundhed), Jytte Pedersen (Center for Specialiserede Botilbud), Chile Thode (SIND), Anders Møller Jakobsen (Socialforvaltningen), Cecilie Engell (Socialforvaltningen), Eva Stokbro Jensen (Socialforvaltningen, mødeleder), Miriam Nawaz (Socialforvaltningen, ref.)

6. april 2021

Sagsnummer
2021-0097502

Dokumentnummer
2021-0097502-1

Referat af ekstraordinært møde i Dialogforum 06.04.2021

Eva byder velkommen til det ekstraordinære møde i Dialogforum, hvor vicedirektør Anders Møller Jakobsen og borgercenterchef Cecilie Engell fra Borgercenter Voksne er inviteret.

Dialogforum har mulighed for at fortælle om de problemstillinger, som kom op på budgetmødet, hvor Socialudvalget mødtes med rådene.

Der tages en præstationsrunde. Livia, Pernille, Chile og Sine er alle optaget af situation ude på botilbuddene.

Anders fortæller, at han er interesseret i at få uddybet problemstillingerne. Han ønsker også at vide, hvilke løsninger Dialogforum ser for sig. Han gør opmærksom på, at ikke alle forslag og ønsker nødvendigvis kan imødekommes, men at han tager dem videre med sig i borgercentrets arbejde.

Cecilie er enig med Anders, og er glad for at møde Dialogforum, som hun ikke tidligere har haft mulighed for.

Eva giver ordet videre til medlemmerne, og Livia indleder.

Livia fortæller, at der er en stigende utilfredshed på botilbuddene. Det sidste halve år er flere borgere med komplekse udfordringer flyttet ind på § 105-tilbud. Ifølge Livia hører disse borgere til i § 108-tilbud. De nye beboere er kendetegnet ved at have svære misbrug og være aggressive. Hun oplever, at fællesmiljøet i hendes botilbud er blevet en konfliktzone, og medarbejderne har ikke tid til relationsarbejde. Livia fortæller videre, at man ikke tør at få gæster i sit hjem, og at der er beboere der ikke tør gå ud efter kl. 18, idet personalet er gået hjem på det tidspunkt

Socialpolitik og Udvikling
Bernstorffsgade 17
1577 København V

EAN-nummer
5798009683052

samt at nogle beboere har oplevet at blive opsøgt i eget hjem. Politiet kommer ikke ud på botilbuddet og heller ikke sociolancen. Livia oplever, at hendes medbeboere bliver mere isoleret. De tør ikke gå ud af deres egen bolig, men de kan heller ikke flytte over til andre § 105-tilbud, da situationen der opleves som den samme. Selvom det er få nye beboere der er kommet til, har det haft store konsekvenser. Hun siger, at flere misbrugere flytter ind i et miljø, hvor der er skrøbelige beboere, som let kan blive manipuleret. Livia uddyber, at borgere med psykiske lidelser ikke er en homogen gruppe, og at de ikke bare uden videre kan sameksistere.

Eva giver ordet videre til Pernille.

Pernille er ligesom Livia optaget af trygheden. Pernille fortæller om sin pårørende, der har flere diagnoser og som bor på et botilbud. Botilbuddet har sagt til hendes pårørende, at for at vedkommende kan blive boende, skal denne komme ud af sit misbrug. Det hænger som en trussel over den pårørendes hoved. Pernille siger, at der grundlæggende er mangel på tilbud til misbrugere. Hun vil derfor gerne spørge, hvordan de forskellige former for misbrug vil blive håndteret af forvaltningen. Pernille foreslår, at man i stedet for at flytte personer, burde flytte ressourcerne efter beboerne.

Sine efterspørger mere anvendelse af den viden om misbrugere der findes. Sine siger, at Københavns Kommune selv skal samle data ind om misbrugerne. Der er ifølge hende brug for mere døgnbehandling til misbrugere.

Chilie er også bekymret over situationen på § 105-tilbud. NGO'erne på psykiatriområdet oplever, at borgerne bliver presset til at aflevere deres penge til misbrugerne og at sådanne situationer ikke håndteres godt nok af personalet. Chilie siger, at der er et krydspres som skal løses. Hun ved ikke, hvad løsningen er, men der skal i hvert fald prioriteres mere personale. Hun er interesseret i at høre, hvad forvaltningen har gjort sig af tanker ift. beboerne på § 105-tilbud.

Livia læser op af grundfortællingen ifm. omstillingen af socialpsykiatrien, hvor der står, at målet er, at borgerne skal have selvstændige og værdige liv. Livia siger, at kommunen tror på det der står i grundfortællingen uanset virkeligheden ude på botilbuddene. Ifølge Livia, er Københavns Kommune et skrækeksempel på, hvordan botilbuddene ikke skal drives.

Sine siger, at uddraget som Livia læste op skal være baseline for forvaltningens arbejde. Forvaltningen har ifølge Sine svært ved at sætte sig ind i, at der er mennesker bag de psykiske lidelser og misbrug og hun fortsætter med at sige, at det er brud på menneskerettighederne, at forvaltningen ignorerer de overgreb der foregår ude på botilbuddene.

Pernille siger, at det er vigtigt at huske, at mange i socialpsykiatrien har et misbrug, fordi de har en psykisk lidelse. Hun spørger, hvad der kan gøres bedre på misbrugsområdet, når det nu ligger under kommunen.

Anders siger, at forvaltningens vigtigste opgave og primære fokus er at støtte borgerne bedst muligt. Han siger, at han tager med fra Dialogforums input, at der som noget konkret kan være behov for at se på aften-dækningen ude på nogle af §105-botilbuddene. Der kan også være konkrete situationer, hvor der må ses nærmere på om en beboer vil være bedre støttet i et andet tilbud, fx fordi borgeren er faldet tilbage i et betydeligt misbrug. I sådanne situationer vil der blive arbejdet på at finde gode løsninger i dialog med borgeren.

Anders siger videre, at Borgercenter Voksne gennem investeringsforslaget, der blev drøftet på budgetmødet med udvalget, netop vil styrke normeringen på et § 105-tilbud. Der ligger i investeringsforslaget en anerkendelse af, at der er tilbud, som ikke i dag har den nødvendige normering til systematisk at kunne arbejde rehabiliterende. Anders fortæller, at der på misbrugsområdet er gode erfaringer med den udgående rusmiddelbehandling (URUS), men at der nogle steder skal andet og mere til, for nogle borgere kan det fx være døgnbehandling. Der er og skal være flere trin i misbrugsbehandlingen, og det er selvfølgelig forskelligt, hvad den enkelte borger med misbrug har brug for af behandling.

Cecilie er enig med Anders. Hun uddyber, at dobbeltdiagnose længe har været en udfordring, og, at kommunen bruger mange kræfter sammen med regionen på dette område. Hun fortæller, at der er mange gode eksempler, og at forvaltningen arbejder hårdt på at styrke indsatsen.

Eva supplerer, at i Københavns Kommune arbejdes der på at finde det rigtige snit mellem kommune og regionen.

Sine er ked af, at der ikke bliver ansat personer med en specialiseret baggrund, og at der ikke er mulighed for stoffri-behandling. Hun siger, at problemet ikke er i de tilbud der findes, men i de tilbud, som mangler for misbrugerne.

Chilie fortæller, at hun er optaget af traumetilgangen. Hun anbefaler, at man kigger på de private tilbud (fx KABS Stjervang i Valby), som har nogle gode resultater. Her får misbrugerne både misbrugsbehandling og psykologbehandling. Chilie siger, at der skal ses på bredden af medarbejdernes kompetencer ved rekruttering.

Pernille siger, at URUS ikke er et aktuelt tilbud for alle bosteder. Hun efterspørger en bedre samarbejdsstruktur ved udskrivelse fra hospitalet. Hun støtter op om den traumebevidste tilgang.

Eva runder mødet af, og fortæller, at hun på Dialogforums vegne er glad for, at Anders og Cecillie kunne være med og håber, at de vil inviteres til en anden gang. Anders og Cecilie går videre med Dialogforums input.

Sine giver ros til de medarbejdere i kommunen, som har hjulpet hende.

Livia foreslår afslutningsvis, at brugertilfredshedsundersøgelserne gennemføres oftere end en gang årligt. Der er en del tidligere misbrugere

på Tranehavegård, og hun er bekymret for, at de falder tilbage i misbruket.